
Térey János

LUDOVIKA LEVELE PAULUSHOZ

Részlet a PAULUS című verses regényből

Feltörve céges aknazárat,
Elcsenvén forráskódokat –
Én postázok vírust magának,
Legyek mátrixban boldogabb.
Hálón belül szellős a távlat,
Mégsem csábít kalózkodás
Mézesmadzagja, rombolás.
Átütne merített papíron
Nyomorúságom vízjele,
Gyorshívás nem segítene,
Drótposta sem csitítja kínom...
Kedves barátom, azt hiszem,
Ritkán megy át a Nagy Vizen;
Pesten sincs alkalmas agóra,
Nem vonzanak örömtanyák,
Ahol föllehetném magát,
S kihívhatnám megint a hóra.
Lenéz budai etikát,
Tudom, zsigerileg taszítja
Középosztályos belvilág:
Mért futna óvó karjaimba?

Hallgat. Mért gyúlt ki fárosza,
Mézbe mártott, kóser kalácsom
Nem lesz nagy évad záloga?
Miért kell emlékét gyaláznom?
Chanukka és komoly karácsony
Barangolnának kézbe' kéz...
Marad szeptember hógutája,
Zárványsejtek egymásutánja,
Nagy tablóból csekélyke rész.

EGYÉJSZAKA... Miért e kordon,
Hogyha teremne ezeregy?
Keszeg nőikkel roppant rekordon
Javítasz, rontasz eleget.
Nem elégszem meg békejobbal,
Kutatlak, gyülevész alak,
S ambróziás vasárnapokkal
Nem számolok, míg néma vagy.

Szélvédett fészkeimből kiléptem,
Leltem nálad elég hitet,
Elhagytam hát enyéimet:
Pompáztál vőlegényi fényben...
Hogy sarkaiból belvilág
Kifordulhasson, vess te sorsot,
Aljas arkhimédészi pontot
Mutass, szürcsölvén recinád.
Igenis folytatást kívánok
Az első éjszaka jogán,
Jogorvoslat könnyíti álmod,
Felejtesz hivatali jármot,
Szélesre tárod kalodám.
Kedvemre volna szeretődsi,
Adott esetben kergetőzni
– Éjék jobb és bal latra: szesz –,
Befolyásoltság állapotja,
Comme il faut úrhölgy áll a sorba,
S az ész a hús ribanca lesz.
Úgynevezett lelkecske rezdül,
Sóvárgás prizmáján keresztül
Másként szemlélek balfogást,
One-night-stand-vétek, Istenátka;
Lásd jobb feled menyasszonyát...
Ha rendelőmnek pamlagára
Telepszik fóbias beteg
– Nyugtatja Prozac és Xanax is –,
Álproblémáiról fecseg,
S én: küszködöm. Ez hát a praxis...
Rontás a terapeután:
Szorgalmatos vagyok, törődő,
Akárcsak Isten lassan őrlő
Malmában szép molnárleány,
Ocsú őre. Megérdemeltem.
Akárhány kalászt szakítasz,
Nem várhat fölnti caritas –
Elegendő az én kegyelmem.

Végzem! Viselkedj csődörül,
Egészen tart a töredék hit,
Birtokolj mértéken fölül,
Ízem és valóm gyökeréig.